

Arrest

nr. 119 720 van 27 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 oktober 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van tweede verzoekende partij en haar advocaat J. RODRIGUEZ loco advocaat P. BURNET, die tevens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw echtgenote beschikt u over de Afghaanse identiteit en bent u Sikh van origine en religie. U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent in 1956 geboren in het dorp Santanpoor van het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U huwde K. J. (...) (o.v. 6.462.253). Jullie kregen drie kinderen en woonden in het dorp Kaga van Khogyani. Een elftal jaar geleden raakte een raket jullie huis en veroorzaakte de dood van uw dochter. U raakte getraumatiseerd door het ongeluk. Sindsdien bent u zich niet meer bewust van uw omgeving. Omwille

van de moeilijke levensomstandigheden, de vragen tot bekering waarmee uw zoon geconfronteerd werd en de poging van onbekenden om uw dochter te ontvoeren, besloot uw echtgenote Kaga te verlaten. Een jaar na uw vlucht uit Afghanistan met uw vrouw, uw zoon en uw dochter kwam u op 15 juli 2009 in België aan. U verklaarde zich dezelfde dag vluchteling.

Op 24 augustus 2010 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend.

U werd op 30 augustus 2013 opnieuw opgeroepen voor een gehoor nadat er nieuwe elementen in uw dossier waren opgedoken.

B. Motivering

Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt dat uw asielmotieven en uw aanspraak op een verblijf in Afghanistan overeenkomen met deze van uw echtgenote K. J. (...) (o.v. 6.462.253). Zoals blijkt uit de beslissing die uw echtgenote toegestuurd werd en die hieronder hernomen wordt, dient de aan uw echtgenote verleende vluchtelingenstatus ingetrokken worden en kan haar de subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend worden. Aangezien uw asielaanvraag geheel aan deze van uw echtgenote verbonden is, dient ook in uw hoofde de status van vluchteling te worden ingetrokken.

De beslissing inzake de asielaanvraag van uw vrouw luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat er ná uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit de verklaringen van u en uw echtgenote erover blijkt dat cruciale verklaringen die jullie in de loop van de asielprocedure aflegden ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 13 december 2012 stuurde de Federale Overheidsdienst het Commissariaat-generaal een anonieme brief waarin u en uw echtgenoot onder andere van het aannemen van een valse identiteit werden beschuldigd. Na controle van uw vingerafdrukken met de visadatabank van het United Kingdom Border Agency (UKBA) bleek deze informatie correct. Uit de informatie ontvangen van het UKBA bleek immers dat u en uw echtgenoot op 25 juni 2008 en 12 september 2008 in New Delhi een aanvraag dienden tot het bekomen van een bezoekersvisum voor het Verenigd Koninkrijk. Jullie eerste aanvraag werd geweigerd terwijl jullie de tweede maal een visum toegekend kregen dat geldig was tot 22 maart 2009. Deze visumaanvragen werden op basis van jullie vingerafdrukken ingediend onder een andere naam en een andere nationaliteit dan jullie bij jullie asielaanvraag in België lieten optekenen. U en uw echtgenoot bekwamen het visum voor het Verenigd Koninkrijk met een Indiaas paspoort op naam van respectievelijk J. K. (...) en S.S. (...). Uw paspoort werd uitgegeven in Delhi op 6 juni 2002, terwijl het paspoort van uw echtgenoot uitgegeven werd in Delhi op 29 november 2001. In de paspoorten bevinden zich tevens foto's van u en uw echtgenoot. Deze gegevens, niet in het minst de vaststelling dat u niet de Afghaanse maar de Indische nationaliteit draagt, zijn bijzonder opmerkelijk.

Tijdens het gehoor op 30 augustus 2013 werd u met bovenstaande informatie geconfronteerd. U ontkende weet te hebben van de visumaanvragen en paspoorten en u beweerde dat u nooit in India heeft gewoond (CGVS 30/8/2013 p.2,3). U volhardt in uw verklaringen van tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat jullie van Afghanistan afkomstig zijn (CGVS 30/8/2013 p.2). Uw ontkenningen volstaat allerminst als verklaring voor het feit dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenoot in het kader van twee visumaanvragen aangetroffen werden in New Delhi in 2008 en dat jullie drager zijn van Indiase paspoorten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd zijn aannemelijke verklaringen te bieden voor de officiële informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van het Verenigd Koninkrijk, die u en uw echtgenoot een andere naam, de Indiase nationaliteit en een verblijf in India toekennen. Derhalve dient er besloten te worden dat u zich ten overstaan van de Belgische asielinstanties aan nationaliteitsfraude heeft bezondigd. De u toegekende vluchtelingenstatus dient bijgevolg ingetrokken te worden. De subsidiaire beschermingsstatus kan u evenmin toegekend worden.

De documenten die u tijdens uw gehoor op 30 augustus 2013 neerlegde betreffen de fysieke en mentale toestand van uw echtgenoot. Deze stukken hebben geen uitstaans met de hierboven vastgestelde fraude.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent in 1969 geboren in het dorp Kaga in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U bent ongeletterd. U huwde S. S. (...) (o.v. 6.462.253) en samen kregen jullie drie kinderen. Een elftal jaren geleden raakte een raket jullie huis en veroorzaakte de dood van uw dochter. Uw man raakte getraumatiseerd door het ongeluk. Sindsdien is hij zich niet meer bewust van zijn omgeving. Omwille van de moeilijke levensomstandigheden, de vragen tot bekering waarmee uw zoon geconfronteerd werd en de poging van onbekenden om uw dochter te ontvoeren, besloot u Kaga te verlaten. Een jaar na uw vlucht uit Afghanistan met uw man, uw zoon en uw dochter kwam u op 15 juli 2009 in België aan. U verklaarde zich dezelfde dag vluchteling.

U werd op 30 juli 2010 gehoord door het Commissariaat-generaal. Op 24 augustus 2010 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend.

U werd echter op 30 augustus 2013 opnieuw opgeroepen voor een gehoor nadat er nieuwe elementen in uw dossier waren opgedoken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er ná uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asiëldossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit de verklaringen van u en uw echtgenote erover blijkt dat cruciale verklaringen die jullie in de loop van de asiëlprocedure aflegden ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 13 december 2012 stuurde de Federale Overheidsdienst het Commissariaat-generaal een anonieme brief waarin u en uw echtgenoot onder andere van het aannemen van een valse identiteit werden beschuldigd. Na controle van uw vingerafdrukken met de visadatabank van het United Kingdom Border Agency (UKBA) bleek deze informatie correct. Uit de informatie ontvangen van het UKBA bleek immers dat u en uw echtgenoot op 25 juni 2008 en 12 september 2008 in New Delhi een aanvraag dienden tot het bekomen van een bezoekersvisum voor het Verenigd Koninkrijk. Jullie eerste aanvraag werd geweigerd terwijl jullie de tweede maal een visum toegekend kregen dat geldig was tot 22 maart 2009. Deze visumaanvragen werden op basis van jullie vingerafdrukken ingediend onder een andere naam en een andere nationaliteit dan jullie bij jullie asiëlaanvraag in België lieten optekenen. U en uw echtgenoot bekwamen het visum voor het Verenigd Koninkrijk met een Indiaas paspoort op naam van respectievelijk J. K. (...) en S. S. (...). Uw paspoort werd uitgegeven in Delhi op 6 juni 2002, terwijl het paspoort van uw echtgenoot uitgegeven werd in Delhi op 29 november 2001. In de paspoorten bevinden zich tevens foto's van u en uw echtgenoot. Deze gegevens, niet in het minst de vaststelling dat u niet de Afghaanse maar de Indische nationaliteit draagt, zijn bijzonder opmerkelijk.

Tijdens het gehoor op 30 augustus 2013 werd u met bovenstaande informatie geconfronteerd. U ontkende weet te hebben van de visumaanvragen en paspoorten en u beweerde dat u nooit in India heeft gewoond (CGVS 30/8/2013 p.2,3). U volhardt in uw verklaringen van tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat jullie van Afghanistan afkomstig zijn (CGVS 30/8/2013 p.2). Uw ontkenningen volstaat allerminst als verklaring voor het feit dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenoot in het kader van twee visumaanvragen aangetroffen werden in New Delhi in 2008 en dat jullie drager zijn van Indiase paspoorten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd zijn aannemelijke verklaringen te bieden voor de officiële informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van het Verenigd Koninkrijk, die u en uw echtgenoot een andere naam, de Indiase nationaliteit en een verblijf in India toekennen. Derhalve dient er besloten te worden dat u zich ten overstaan van de Belgische asiëlinstanties aan nationaliteitsfraude heeft bezondigd. De u toegekende vluchtelingenstatus dient bijgevolg ingetrokken te worden. De subsidiaire beschermingsstatus kan u evenmin toegekend worden. De documenten die u tijdens uw gehoor op 30 augustus 2013 neerlegde betreffen de fysieke en mentale toestand van uw echtgenoot. Deze stukken hebben geen uitstaans met de hierboven vastgestelde fraude.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

2.1. Standpunt van de partijen

2.1.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van de conventie van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/5, 57/6, alinea 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting om alle gegevens van het dossier in overweging te nemen. Zij stellen dat de gegevens waarop de commissaris-generaal zijn beslissing heeft gesteund niet afdoende bewijskrachtig zijn. Met betrekking tot de anonieme mail stellen ze dat deze niet tegensprekelijk zou zijn. Met betrekking tot de vergelijking van de vingerafdrukken uit de visadatabank van het United Kingdom Border Agency stellen verzoekers dat in het administratief dossier ieder bewijs ontbreekt met betrekking tot de wijze waarop de "match" werd vastgesteld, op basis van welk materiaal en zelfs dat er een dergelijke "match" zou zijn. Met betrekking tot de Indiase paspoorten met foto, stellen verzoekers dat dit objectief gezien het enige aanknopingspunt is met verzoekers dat voorligt, met name een foto. Hiervan kan niet met zekerheid worden vastgesteld of het om dezelfde personen gaat. Verzoekers vinden het merkwaardig dat de informatie over de vingerafdrukken nu voor het eerst verschijnt en niet eerder bij het indienen van de asielaanvraag en het dan te voeren onderzoek naar eventuele andere asielaanvragen, andere binnenkomst in de EU, enzovoort. De uitgetypte lijst van een visum dat werd afgegeven achten zij niet bewijskrachtig. Immers, op basis van dit gegeven beweert het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) dat verzoekers een visum bekwamen en dat hierbij vingerafdrukken werden genomen en dat deze zouden aantonen dat verzoekers een andere identiteit hebben. Er ligt geen visum voor en het bewijs van de overeenkomst van de vingerafdrukken is dan ook niet aanwezig in het administratief dossier. De commissaris-generaal achtte het eerste verhoor van verzoekster geloofwaardig met essentiële vragen over Afghanistan en een specifieke regio terwijl zij nu geen enkele kans kreeg om zich te verdedigen. Er werden amper 20 vragen aan verzoekster gesteld. De uitgebreide verklaringen uit 2010 samen met de documenten, een taskara en een eigendomsdocument van een huis in Kaga, worden niet tegengesproken. De commissaris-generaal toont niet aan dat deze vals zouden zijn. Verder wijzen verzoekers erop dat de leer van intrekking strikt moet worden toegepast. Verzoekers achten de bestreden beslissingen dan ook niet afdoende gemotiveerd.

2.1.2. Nota van de verwerende partij

De verwerende partij antwoordt dat vooreerst de anonimiteit van een bron op zich de geleverde informatie niet onbetrouwbaar maakt. Verweerder antwoordt verder dat het document getiteld "uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK" verwijst naar een overeenkomst die op 5 maart 2012 werd afgesloten tussen het CGVS en het United Kingdom Border Agency (UKBA). Verwerende partij stelt verder dat het feit dat documenten door de diensten van de commissaris-generaal werden opgesteld niet volstaat om aan dit document objectieve waarde te ontfangen. Hij benadrukt dat de commissaris-generaal de instantie bij uitstek is die in staat is objectieve informatie op een professionele manier te verzamelen en deze te gebruiken bij een beoordeling van de asielaanvragen. Verzoekers beperken zich tot blote beweringen en tonen niet aan met concrete en objectieve gegevens dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt niet correct is. De verwerende partij is het dan ook niet eens met het standpunt van verzoekers dat de eerste pagina van de twee Indiase paspoorten met foto het enige objectieve aanknopingspunt zijn. De verwerende partij stelde vast na controle van de vingerafdrukken van verzoekers met de visadatabank van het UKBA dat zij op 25 juni 2008 en 12 september 2008 in New Delhi een aanvraag indienden tot het bekomen van een bezoekersvisum voor het Verenigd Koninkrijk. Een eerste aanvraag werd geweigerd terwijl zij de tweede maal wel een visum toegekend kregen dat geldig was tot 22 maart 2009. Deze visumaanvragen werden op basis van vingerafdrukken ingediend onder een andere naam en een andere nationaliteit dan die zij bij hun asielaanvraag in België lieten optekenen. In de desbetreffende paspoorten bevinden zich foto's van verzoekers. Deze gegevens, en meer in het bijzonder de vaststelling dat verzoekers niet de Afghaanse maar de Indische nationaliteit hebben, hebben de commissaris-generaal doen besluiten dat verzoekers op intentionele wijze getracht hebben de Belgische asielinstanties te misleiden. Bovendien heeft de commissaris-generaal, gelet op deze informatie van UKBA na vergelijking van vingerafdrukken, wel degelijk met zekerheid kunnen besluiten dat het om dezelfde personen gaat. Er wordt niet enkel uitgegaan van een volledige gelijkenis met de foto's op de paspoorten maar in eerste plaats op informatie waaruit blijkt dat de vingerafdrukken van verzoekers identiek zijn aan die van de personen vermeld op de bijgevoegde paspoorten. Ter staving van haar standpunt verwijst de verwerende partij naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State.

2.2. Beoordeling

Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 7° van de vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, alsmede ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag er later op wijst dat hij geen vervolging vreest. De Raad stelt aldus vast dat de bestreden beslissing steunt op een wettelijke basis, zodat de door verzoekers aangevoerde leer van de intrekking niet van toepassing is op de bestreden beslissing. Daarnaast heeft het feit dat de commissaris-generaal het asielrelaas in eerste instantie geloofwaardig heeft geacht, niet tot gevolg dat er nadien geen bewijzen meer kunnen opduiken waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op de verstrekkende gevolgen voor verzoekers van de beslissingen om de vluchtelingenstatus in te trekken, is het van wezenlijk belang dat de elementen die hiertoe aanleiding hebben gegeven, steun vinden in het administratief dossier.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster (waarop de beslissing ten aanzien van verzoeker gesteund is) vermeldt: *"(...) na controle van uw vingerafdrukken met de visadatabank van het United Kingdom Border Agency (UKBA) bleek deze informatie correct. Uit de informatie ontvangen van het UKBA, bleek immers dat u en uw echtgenoot op 25 juni 2008 en 12 september 2008 in New Delhi een aanvraag indienen tot het bekomen van bezoekersvisum voor het Verenigd Koninkrijk."*

Zoals de verwerende partij zelf in haar nota aanvoert, is het determinerend element op basis waarvan de identiteits- en nationaliteitsfraude werd vastgesteld, aldus niet zozeer de in het dossier aanwezige kopie van het eerste blad met foto van de respectieve paspoorten van verzoekers, maar de informatie van het UKBA waaruit zou blijken dat de vingerafdrukken van verzoekers overeenstemmen met de vingerafdrukken in de visadatabank van het UKBA.

Het bewijsstuk in het administratieve dossier waarop de hierboven aangehaalde motivering steunt, is een document getiteld: *"uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK"*. Dit document, opgesteld op briefpapier van het CGVS, is niet gedateerd, noch vermeldt het door wie het werd opgesteld. Als dusdanig is het document te beschouwen als een interne nota van een administratieve overheid, opgesteld door een niet nader genoemde beampte. Een dergelijk stuk kan geenszins geduid worden als een authentieke akte of als een stuk dat bewijskrachtig is tot bewijs van het tegendeel.

Het administratieve dossier bevat te dezen geen "informatie ontvangen van het UKBA", waarvan nochtans sprake in de bestreden beslissing. Het administratieve dossier bevat geen correspondentie met het eerder genoemde UKBA, noch bevat het een kopie van de vingerafdrukken waarvan sprake. Waar in de bestreden beslissing nog wordt verwezen naar een overeenkomst tussen het CGVS en het UKBA d.d. 5 maart 2012, bevat het dossier geen spoor van deze overeenkomst, noch legt de verwerende partij dit voor, zodat de Raad niet kan nagaan onder welke omstandigheden en met welke kwaliteitsgaranties deze gegevensuitwisseling plaatsvond. De feitelijke vaststellingen die aan de beslissingen ten grondslag liggen, zijn op generlei wijze verifieerbaar.

In deze omstandigheden oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geen steun vinden in het administratieve dossier. Het middel is gegrond.

De Raad, die in deze zaak optreedt in volle rechtsmacht zoals bedoeld in artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet meent dan ook niet over voldoende gegevens te beschikken die toelaten de bestreden beslissingen te bevestigen dan wel te hervormen. Derhalve dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 september 2013 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT